

Νέος ἀρόμητος ἀγόν,
λαχεία και κληρώσεις,
μὰ και προσφάτων ἐκλογῶν
θὰ γίνων ἀκρωσίαις.

Και σὺ τῶν ἀκρωσίων τὸν πέλεμον θὰ οἰνήσῃς
ἀμειλικτος και φοβερός,
κ' ἀκρωθῆσονται οὐκλήσῃς
οἱ τῆς Ἡλείας βουλευταί, κ' ὁ Φούφας κ' ὁ Σίσινης.

Κ' ἀποὺ τὸν Φούφαν, Θεοδωρή, σκληρὰ τὸν ἀκρωσίης
κ' ἄλλους πολλοὺς σαρώσῃς,
τότε τὸ κύρος τῶν θεσμῶν κείρων θὰ μείνη
κ' ἔπουρησαν Ἰπουργῶν θὰ σὲ κυκλώσουν σμήνη.

Ἀειώσεις, μπαπαλιή,
κάθε φίλος θὰ προβιλή,
πυθανὸν κ' οἱ Θεσσαλοὶ
νὰ προτείνουν τὸν Καρτίλη.

Γεγραπτα ἔδ' ἐπὶ σανίδος
πὺς μ' ἐπίσκειναι κατ' οἶκον
κ' ὁ Βουδούρης τῆς Χαλκίδος
θὰ ζητήσῃ τῶν Ναυτικῶν.

Πλὴν κ' ὁ μέγας Ἀσημάκης, ὁ τῆς Ὀλυμπίας λέων,
φοβερὰν θὰ οἰση χαίτην,
και δικαίως τώρα πλέον
ἀπὸ τὸν ἐνφρεμετήν
ἔπουρησὶν θὰ ζητήσῃ
και ποδάρι θὰ πατήσῃ.

Πλὴν εἰς τόσας ἀπαιτήσεις τόσων φίλων σου παγίωρ
μὴν ξεχῆς, Κορδοροπάλα,
πὺς δικαίως ἔπουρησὶν
πρέπει τώρα και σὶν Λάπτα.

Καθεὶς χαρτοφυλάκιον θὰ σοὺ γυρεὺν πρότος,
και τότε ἐκ τοῦ μετώπου σου θὰ στέξουν ὄρομβ' ἰδρωτός.
και τότε θὰ ῥωτῆ καθεὶς ὁ νοῦς σου εἰ τεκταίνει,
και σὺ, ποὺ φίλον δὲν λυπεῖς,
ὁ κόμπος βλέπεται θὰ πῆς
πὺς ἐρῆσας σὶν πέτην.

Θὰ μαθηθοῦν πολλῶν περὰ
και ὅτι δ' ἡμέρα σὺ βαρὰ
ν' ἀνοίξῃ τὸ σπήτριον
τοῦ κράτους Βουλευτηρίου.

Θ ἄρουν τὰς πύλας τῆς Βουλῆς
και θὰ προσέβδουν Βασιλεῖς
και λαϊκῶν λερωτοῖ.

Θὰ τρέξῃ λεγερὸν σπαθί,
κ' ὁ μὲν κ' ὁ δὲ θὰ προσπαθῇ
τὸν Ἄνακτα ν' ἀνοήσῃ.

Ἐκεῖ θὰ βλέπῃς φουδσκια πολλῶν ἐξοχητάτων,
ἐκεῖ θὰ βλέπῃς ἡμερον τὸν πλῆθος τῶν χορτάτων,
πλὴν ὄργων θὰ στέκεται τῶν νησιῶν τασκέρι,
καθ' ἅπερ ὄνος ἀγριος ἡμέρον διαφέρει.

Και θ' ἀκούσῃς τότε πάλιν ὑπαλλήλων κοπετῶν :
μὴ μὰς κόψης, μὴ μὰς κόψης εἰσὶν τοῖς ἐκατόν.

Κλῆν θ' ἀφήσῃς σὸν και πᾶσι τοὺς μισθοὺς μας ἀνετάφους,
πολεμάρχη Κορδοσίλη και τῶν μύθων Διγενή,
κλῆν ὑπάλληλος καθῆνας σὲ κλεινὸν προγονὸν τάφους
θὰ φρονεῖ πὺς μαροχίη Ἀρταξέρξης θὰ γενῆ.

Και τὸ Στράτευμα κ' ὁ Στόλος
μὲ τὸν Ἀτλάντα σὺν τοῖς ἔμοις,
Θοδωρῆ, θὰ σὲ κυκλήσῃ.

Κ' ὁ τῆς Ἐξουσίας πόλος
σὲ μεγάλους ἱπποδρόμους
Βυζαντίων θὰ πετάξῃ.

Γλυκομάτων και μουκίτων
θὰ κερκαυλοῦν βροχαί,
και Προσίτων και Βετέτων
θ' ἀπληθύνουν λαχαί.

Τὴν Ἀδὴν θὰ προσκυνήσουν λεγόντες νέων φίλων,
πρόφῃ Βροῦτων ἀπιδάσαν με τὸν Φρόγιον τὸν πύλον,
ἀλλὰ τώρα προτείνονται μεταξὺ τῶν ἀπονοδύλων.

Τὴν Ἀδὴν θὰ προσκυνήσουν
γίγατες, μοντοὶ Ζαχαῖοι,
κ' ἐν ὄργατοῖς κ' ἐν δοκτοῖς
νέων Ρώμῃν θ' ἀνυμηγόντων
Ἀστοκράτορες ἀρχαῖοι,
κ' ὁ Φωκάς κ' ὁ Τσιμισκῆς.

Ἐπιφάνης λέγει ἰδίως,
Περικλῆτον μου ἀκατάδε,

κ' ἂν ἐκεῖν ἢ προφητεία θ' ἀληθεύσῃ κατά γράμμα,
μὰ τὸς Ρώσους, μὰ τὸ Μοῦσῶν, τὸν Νοῦτῆ και τὸν Ὀργάμα,
δὲν μοροθὸν νὰ βεβαίωσω μῆτε σὲ τὸν φρομολήτη,
μῆτε κ' ἄλλους συμπολίτας...

Π. — Ὅρες τὸ λοιπὸν, προφήτη.

Και κομπόσαις ποικιλίας,
κ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Ἰστορίας φρομικῆς συλλογαί, λαμπρὸν βιβλίον,
τοῦ Ἀρσίτη προτῶν, πλοῦτον γνώσεων ἐγκλίση.
Ἐξεδόθη παρ' ἐκείνου τοῦ Συλλόγου τοῦ τρανοῦ
τῶν βιβλίων τῶν χρησίμων, ποὺ καθ' ἕνα δὲν με νοῦ.

Ἐπιφάνης, ἐφημερίδα τοῦ Πειραιῶς, ποὺ βγαίνει
μὲ σίχους ὄπως ὁ Ρωμῆος ὁλόκληρος γραμμένους.

Ἐλα καιρὸ, μαρὰ παιδιὰ, νὰ ψάλλῃ τὸ γνωστὸ
τῆς ραπτικῆς κατόστημα τὸ κοσμοεκακοστό,
τοῦ Γεωργίου τὸ κατόστημα τοῦ Παππαϊωάννου,
ποῦνα τὸ καταφύγιον ἕκαστου προτενοσησίου,
και σ' τοῦ Σταδίου τῆς ὁδῶν φεγγολογῆς και λάμπει,
κ' ὄπως τὸ βλέπει σταματῆ και θέλει μέσα νύμῃ.
Τὰ χειλόδημα, βρε παιδιὰ, μὰς ἦλδαν τὰ Μαρτάκια
και τρέξτε νὰ κόψετε τὰ πορτα τ' ἀνοίξτε.
Τὰ χειλόδημα κλεισθῶν και τῆς φοιχῆς τῶν στήθων,
κ' ὄμοι μ' ἐλίδα τρέφονται πὺς Ἰπουργοὶ θὰ γίνων
ἀε σπένδων σὶν κατόστημα τοῦ Γεωργίου μὲ παρὰ
νὰ καταλάθων εἰ θὰ πῆ βελόδα μὲ φορὰ.
Ἐλπει τεχνίτης θανατωτὸς ὁ Παππαϊωάννου
και γὰ τὸ μὲτὸ γίγαντος και γὰ τὸ μὲτὸ νάνου.